

[Stauning.]

havn højest kunde blive 100 000 Kr., hvis den gennemførtes.

Men 100 000 Kr. Skattnedsættelse vil det ærede Medlem ikke have. Det første Aar vil han have $5\frac{1}{3}$ Million, næste Aar 7—8 Millioner og de følgende Aar 10 Mill. Kr.s Skattnedsættelse.

Jeg har allerede sagt om de henlagte 3 Millioner, at de er taget i Anvendelse. At det ærede Medlem ikke er stemt for denne Anvendelse, kan jeg ikke gøre for. Det er mig bekendt, at Flertallet i Kommunalbestyrelsen er stemt for den og vil gennemføre den en af de nærmeste Dage. Altsaa kan det ikke nytte, at det ærede Medlem vil have den anvendt en Gang til.

Jeg forstaa ikke, at det ærede Medlem kan staa her og sige i denne Sammenhæng, at han i øvrigt intet Medansvar har for Kommunens Økonomi. Jeg kender en Mand, der ogsaa gik omkring og bildte sig ind, at han som Kommunalbestyrelsesmedlem ikke havde noget Medansvar for Kommunens Styrelse. En skønne Dag rendte Sogne- raadsformanden med Kassen, og han kom til at betale 10 000 Kr. Han var den eneste Socialdemokrat i Raadet, men alligevel fik han Lov at betale 10 000 Kr., og han gaar endnu den i Dag efter de mange Aar og betaler af paa den Gældspost. Man løber nu ikke saadan fra Ansvar.

Det, som interesserer mig i Dag med Hensyn til det ærede Medlems Ansvar, er de Henvendelser, han har foretaget til Regeringen og til Frederiksberg Kommune om Frederiksberg Kommune, om Statens Forhold, om Arbejdsløshedslovens Virkninger. Disse Henvendelser har det ærede Medlem Medansvaret for, for han har stemt for dem. Denne Forklaring om, at han blev overrumplet den ene Gang, men saa blev Mødet udsat, og saa stemte han alligevel for det, tjener jo altsaa dog kun til Forklaring af, at det virkelig er rigtigt, at det ærede Medlem har stemt med. Jeg troede ellers ikke, de Konservative lod sig overrumple, men nu hører vi altsaa, at det kan lade sig gøre. Hvis det kunde times en Gang her, skulde det interessere mig i høj Grad.

Men altsaa, det kan virkelig lade sig gøre, at Konservative paa Raadhuset lader sig overrumple — dog ikke værre, end at de fik Tid til at forlange Mødet udsat og fik det udsat, hvorefter de stemte for det, de oprindeligt var blevet overrumplet med. De stemte, som jeg har citeret her i Dag, for den Henvendelse, der paapegede Kommunens vanskelige økonomiske Forhold.

Det er det, der er Hovedsagen, at de ærede Medlemmer har stemt derfor. Om de saa har stemt imod Budgettet, eller hvad de i øvrigt gaar og stemmer imod, kan saamænd være ganske ligegyldigt.

I sine Bemærkninger om disse Henvendelser i øvrigt siger det ærede Medlem, at det, der skete, f. Eks. med Arbejdsløsheden, hvor denne Overrumpling fandt Sted, skulde ikke opfattes som Kritik af Flertallet her i Rigsdagen. Jo, det var efter min Mening den skarpest mulige Tilrettevisning overfor Flertallet, overfor Regeringen, at 2 Maaneder efter at denne Lov om Arbejdsløsheden er vedtaget, og inden den endnu er traadt ud i Livet, den 29. September, inden den endnu har vist sine forfærdelige Virkninger, møder det ærede Medlem, der har stemt for denne Lov, selv med en Henvendelse til Regeringen og siger: Hjælp os for Guds Skyld, hjælp os dog endelig i den Ødelæggelse, som kommer over København paa Grund af en Lov, vi vedtog for 2 Maaneder siden! Jeg kan ikke opfatte det som andet end den skarpest mulige Tilrettevisning overfor Regeringen, overfor Flertallet her i Salen.

Med Hensyn til Beskatningen gjorde det ærede Medlem nogle Bemærkninger om indirekte Beskatning, hvoraf jeg forstod, at vi var enige om, at det ikke var formaalstjenligt, at Kommunen byggede sin Økonomi paa indirekte Beskatning, medens jeg forstod, at han anerkendte, at Socialdemokratiet gennem mange Aar har bestræbt sig for at skabe en Ordning, hvorunder Virksomhederne forrenter sig og kan foretage de nødvendige Henlæggelser til Fornyelse o. s. v.

Det glæder os meget, at Københavns Kommune i den Henseende staaar bedre end Staten. Jeg tror, det ærede Medlem skulde afpasse sin Politik fra Kommunen til at være noget lignende her i Rigsdagen, saa vilde vi ikke have den Misère, vi har for de danske Statsbaner efter en uheldig gennemført Lovgivning paa det Omraade. Noget saadant kunde aldrig tænkes fra Flertallets Side i Københavns Kommune, og det glæder mig, at Mindretallet altsaa heller ikke vil være med dertil; jeg beklager, at de er med til det i Staten.

Men den samme Aversion mod indirekte Beskatning, som det ærede Medlem nu gav Udtryk for i Dag, har de Konservative da ellers ikke, hverken i Staten eller i Kommunerne. Jeg har da hørt flere Taler herinde, der gik ud paa, at indirekte Beskatning er langt at foretrække for direkte. Jeg kan ogsaa huske en Kommunalmand —